

grundforskningsfond, som begge sider af Folketingssalen i den her sag nu lovpriser, for det sikrer jo både dybden og bredden i den satsning: 60 pct. af Grundforskningsfondens aktiviteter er højteknologiske, men samtidig betyder det, at der bliver den bredde, hvor der bagved er noget andet end højteknologi, bl.a. humaniora. Det synes jeg også at fru Margrethe Vestager virkelig skulle glædes over.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Vi synes også, det er godt, at Dansk Folkeparti sørgede for at tage sig en betaling, for jeg tror, at Dansk Folkepartis ordførers instinkt er fuldstændig rigtigt i den her sammenhæng. Det handler om at sikre frihed i forskningen, faglighed og kvalitet, sådan at de miljøer, der faktisk har ansvaret for den konkrete forskning, og som ved, hvad der rører sig, som er i berøring med det internationale, og som har en historisk bevidsthed om Danmarks styrker, tager ansvar.

Jeg forstår godt den situation, Dansk Folkeparti er i, og derfor glæder jeg mig som hr. Langballe også over, at Grundforskningsfondens er blevet tilført midler. Men sådan ved juletid: Kunne prisen ikke have været lidt højere?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg ved ikke rigtig, hvad det er for en speciel situation, Dansk Folkeparti er i. Der er ikke nogen, der har vredet armen om på ryggen og taget førergreb på Dansk Folkeparti. Vi har da den samme mulighed for at stemme imod Højteknologifonden, som fru Margrethe Vestager har. Hvad skulle problemet være?

Kl. 15.35

Vi synes rent faktisk, at det er en god idé, men vi synes altså samtidig, at den gode idé ikke kan stå alene, fordi der er andet her i tilværelsen end højteknologi. Det er vi fuldstændig enige i. Og der er andet her i tilværelsen end en innovation, som ligger i en gråzone mellem forskning og erhvervsstøtte, og hvor det er fuldstændig klart, at skal forskningsfriheden bevares, skal det hele ikke gøres til erhvervsstøtte. Der er da ikke nogen hemmelighed i, at det er vores holdning, og derfor kan vi godt glæde os over en dristig satsning, som følges op af et bredere initiativ.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det er dog en helt mageløs debat at være vidne til: en opposition, der i den grad fuldstændig

overser den udfordring, vi står over for: En opposition, der forsøger at få drejet debatten i en helt anden retning på områder, hvor vi har indgået en lang række forlig, og hvor vi er enige om, at der skal satses. En hr. Ole Sohn, der pludselig begynder at tale om promiller og procenter frem mod 2010, her hvor regeringen er kommet med et forslag, der handler om, at vi giver et bud på, hvad vi skal gøre i Danmark i en situation, hvor vi taber arbejdspladser, fordi globaliseringen betyder, at der altså er nogle steder, hvor man kan producere billigere, end vi kan i Danmark.

Her har regeringen givet et klart bud med Højteknologifonden, hvor vi kobler de allerbedste kræfter i erhvervslivet og de allerbedste kræfter i forskningsverdenen sammen i håb om, at vi så kan finde nogle af disse nye højteknologiske produkter, der kan give beskæftigelse, og at vi samtidig kan skabe nogle produkter, som kan klare sig i den fantastisk hårde konkurrence, der er i den store verden.

Vi har fået en masse flotte ord fra fru Lene Jensen, fru Margrethe Vestager og hr. Ole Sohn, flotte ord, som bare ikke giver et eneste svar på det, som vi har sat på dagsordenen her med Højteknologifonden, ikke et svar. Derudover er hr. Ole Sohns tal ikke korrekte. Det er tal, som ikke er justeret efter de nye tal, som vi lige netop har fået fra analyseinstituttet i Århus, der viser, at vi nu er oppe på 0,81 pct. Jeg vil også gerne sige, at lige akkurat brugen af BO-årene er styrken i den måde, vi for øvrigt i fællesskab driver forskningspolitik på i det her land.

Vi har brugt 8,1 mia. kr., og hvis ikke det er således, at det er en øget tilførsel til området, må man fortælle mig, hvor de penge er blevet af. De er simpelt hen blevet fordelt ud over BO-årene, fordi vi overtog nogle budgetter, hvor der kun var 7,2 mia. kr. og ikke 9,7 mia. kr., som vi gerne skulle op på, hvilket også er lykkedes os inden for de seneste par år.

Men det er ikke dagsordenen. Den dagsorden, det handler om her, drejer sig om den udfordring, som vi står over for, som går ud på netop at sikre, at der er mulighed for at skabe en ny produktion og nye produkter i det her land. Der er en opposition, der både er passiv, negativ og utrolig destruktiv. Jeg har ikke set ét bud på det, og jeg har nu også set fru Lene Jensen komme med det socialdemokratiske forslag, der, som jeg ser det, hver gang er det samme, der bliver præ-senteret i en ny indpakning.